

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת בא

חלק ה - פרשת בא בשלח

יום	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	מג ע"ב	תנט-תסו
שני	מג ע"א	תסו-תעב
שלישי	מג ע"ב	תעב-תעח
רביעי	מג ע"א	תעח-תפג
חמישי	מג ע"ב	תפג-תפח
שישי	מג ע"א	תפח-תצד
שבת	מג ע"ב	תצד-תצח

פרשת וארא תשפ"ב

עלון מס' 164

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

המקדים שלום לצדיק משפיע להשכינה בחינת השלום

פָּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר (ש"א כה ו) וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם, וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי, וְכִי דוֹד לֹא הָיָה יָדַע בֵּיהּ בְּנִבְלָא דְאִיהוּ אָמַר בְּגִינֵיהּ וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי, אֲלֵא הָהוּא יוֹמָא, יוֹמָא טָבָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָהּ, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב בְּדִינָא עַל עֲלָמָא, וּבְגִין קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָאָמַר וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי, לְקִשְׂרָא פֶה לַחֵי, דְּכָל חַיִּין בֵּיהּ תְּלִיין [וכו'].

מִפְּאֵן אוֹלִיפְנָא, דְּהָא לְבַר נָשׁ חַיִּיבָא אָסוּר לְאִקְדָּמָא לִיהּ שְׁלָם, וְאִי אֲצַטְרִיף יְקָדִים לִיהּ כְּדוֹד, דְּבְרִיךְ לִיהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִתְחַזִּי דְּבְגִינֵיהּ קָאָמַר, וְאִי תִימָא דְרַמְאוֹת הָהּ, לָאוּ, דְּהָא כָּל מָאן דְּסָלִיק לִיהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִתְחַזִּי דְּבְגִינֵיהּ קָאָמַר, לָאוּ

מתוק מדבש

את דיני המלכות [השכינה] המתעוררים בראש השנה, לקשור פה לחי על ידי שיקשר את המלכות [השכינה] הנקראת כה לבחינת יסוד הנקרא חי, דְּכָל חַיִּין בֵּיהּ תְּלִיין שכל החיים דהיינו ספר החיים תלויים בו [וכו'].

מִפְּאֵן אוֹלִיפְנָא דְּהָא לְבַר נָשׁ חַיִּיבָא אָסוּר לְאִקְדָּמָא לִיהּ שְׁלָם מכאן למדנו כי לאדם רשע אסור להקדים לו שלום, וְאִי אֲצַטְרִיף יְקָדִים לִיהּ כְּדוֹד ואם נצרך לברכו משום דרכי שלום אז יקדים לו שלום כדוד שהיה מוכרח לברכו מפני צורך פרנסת אנשיו, לזה עשה בחכמה דְּבְרִיךְ לִיהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאִתְחַזִּי דְּבְגִינֵיהּ קָאָמַר שברך את הקב"ה והיה נראה לנבל כאילו שבילו אמר, וְאִי תִימָא דְרַמְאוֹת הָהּ ואם תאמר שרמאות היתה, לָאוּ אִינוּ כֵן דְּהָא כָּל מָאן דְּסָלִיק לִיהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כי כל מי שמעלה ברכותיו להקב"ה, וְאִתְחַזִּי דְּבְגִינֵיהּ קָאָמַר לָאוּ רַמְאוֹת הוּא ונראה שבשבילו אמר אין זה רמאות כי הוא טעה בעצמו, ומאן דְּאִקְדָּם שְׁלָם לְזַפְאָה כָּאִילוּ אִקְדָּם לִיהּ לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא ומי שמקדים שלום לצדיק נחשב לו

המקדים שלום לצדיק משפיע להשכינה בחינת השלום

פָּתַח רַבִּי אֲבָא הַחַזִּיק טוֹבָה לְרַבּוּ עַל רוּזִין דְּאוּרִיטָא שגילה להם, וְאָמַר לְפָרֵשׁ מִשׁ"כ וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי, וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם מִשׁ"כ וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי פירושו כה ראוי להיות עושר וכבוד לאיש חי דהיינו לאיש צדיק, ומקשה וְכִי דוֹד לֹא הָיָה יָדַע בֵּיהּ בְּנִבְלָא וְכִי דוֹד לֹא הָיָה יָדַע בֵּיהּ בְּנִבְלָא וְכִי דוֹד לֹא הָיָה יָדַע בֵּיהּ בְּנִבְלָא וְכִי דוֹד לֹא הָיָה יָדַע בֵּיהּ בְּנִבְלָא מוחזק ברשע והוא איש רע מעללים, דְּאִיהוּ אָמַר בְּגִינֵיהּ שהוּא אמר לשליחיו וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי שתברכו את נבל בברכת כה לחי, הלא ברכה כזו ראויה לצדיק ולא לרשע כנבל, ומתרחץ אֲלֵא הָהוּא יוֹמָא, יוֹמָא טָבָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָהּ אלא אותו היום יום טוב של ר"ה היה, כמ"ש שם כי על יום טוב באנו, ועוד כתוב שם, ויהי כעשרת הימים ויגוף ה' את נבל וימות, ואמרו רז"ל (ראש השנה דף יח ע"א) אלו עשרת ימים שבין ר"ה ליום הכפורים, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב בְּדִינָא עַל עֲלָמָא שאז הקב"ה יושב בדין על העולם, וּבְגִין קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָאָמַר ובשביל הקב"ה אמר וְאִמְרַתֶּם פֶּה לַחֵי וכונתו היתה למתק

רמאות הוא, ומאן דאקדים שלם לזפאה פאילו אקדים ליה לקדשא בריה הוא, כל שפן מר דאיהו שלמא לעילא ותתא.

אם בני אדם היו יודעים שורש ד' יסודם היו מזדככים לפני בוראם

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, רבי חזקיה פתח (תהלים לב ב) אשרי אדם לא יחשב יהו"ה לו עון וגו', פמה אינון בני נשא אטימין, דלא ידעין ולא מסתפלן על מה קיימין בעלמא, דהא קדשא בריה הוא פד ברא עלמא, עבד ליה לבר נש בדיוקנא דיליה, ואתקין ליה בתקונוי, בגין דישתדל באורייתא ויהו בפורחוי.

טעם הסדר בד' לשנות גאולה

לכן אמר לבני ישראל אני יהו"ה והוצאתי אתכם, רבי יהודה אמר, האי קרא אפכא הוא, דכתיב והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים בקדמיתא, ולבתר והצלתי אתכם מעבודתם,

מתוק מדבש

לפני בוראם, דהא קדשא בריה הוא פד ברא עלמא כי כשהקב"ה ברא את העולם הזה אחר השתלשלות הרבה מדרגות, בסוף כולם עבד ליה לבר נש בדיוקנא דיליה עשה את האדם בצלם אלהים, וכמו שהקב"ה יחיד בעליונים נבדל מכל נמצא למעלה כן האדם יחיד בתחתונים נבדל מכל נמצא למטה, לפי שאין לו יחס עם שום נברא, ועל ידי האדם חזר וקשר הקב"ה את סוף כל הנמצאים בהראש, ועוד ואתקין ליה בתקונוי והתקין אותו בתיקונוי, כי חומר נתקן להיותו נברא בצורה עליונה כולל כל הספירות, בגין דישתדל באורייתא ויהו בפורחוי ותכלית כל בריאתו היתה כדי שיעסוק בתורה וילך בדרכיו יתברך. (דף כג ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' רלח-רמ)

טעם הסדר בד' לשנות גאולה

לכן אמר לבני ישראל אני יהו"ה והוצאתי אתכם, רבי יהודה אמר, האי קרא אפכא הוא פסוק זה כתוב בהפוך ממה שהיה ראוי ליכתב, דכתיב והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, פקדמיתא זה כתוב בתחילה, ולבתר ואחר כך כתוב והצלתי אתכם מעבודתם, ולבתר ואחר כך כתוב וגאלתי אתכם, הלא הנה ליה למימר מעיקרא בתחילה היה לו לומר וגאלתי

כאילו הקדים שלום להקב"ה, כי השכינה שורה על הצדיק והמקדים לו שלום משפיע להשכינה את מדת השלום, כל שפן מר דאיהו שלמא לעילא ותתא כל שכן מר דהיינו רבי שמעון שהיה מבחינת יסוד הנקרא שלום שהוא העושה שלום למעלה ולמטה ודאי שצריך להקדים לו שלום. (רמ"ק ור"ג ומפרשים)

(דף כג ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' רלח-רמ)

אם בני אדם היו יודעים שורש ד' יסודם היו מזדככים לפני בוראם

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י ושמי יהו"ה לא נודעתי להם כדי לפרש פסוק זה, רבי חזקיה פתח לפרש מש"כ אשרי אדם לא יחשב יהו"ה לו עון וגו' (פסוק זה מבואר בדף כד ע"ב בסוף המאמר), והקדים ואמר פמה אינון בני נשא אטימין עד כמה בני אדם אטומים בשכלם, דלא ידעין ולא מסתפלן על מה קיימין בעלמא שלא יודעים ולא מתבוננים על מה הם קיימים בעולם, ר"ל אינם יודעים הרכבת גופם וחומרם, כי הד' יסודות של בני אדם שהם אש רוח מים עפר אינם כיסודות של שאר בעלי חיים, ואילו היו יודעים שורש ד' יסודם היו מזככים את עצמם

וּלְבַתֵּר וְגֵאלְתֵּי אֲתָכֶם, הִוָּה לִיָּה לְמִימֵר מְעִיקְרָא וְגֵאלְתֵּי אֲתָכֶם, וּלְבַתֵּר וְהוֹצֵאתִי אֲתָכֶם, אֲלֵא עֲקָרָא דְכֻלָּא בְּקַדְמִיתָא, דְּבַעַא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְבִשְׂרָא לֹון בְּשִׁבְחָא דְכֻלָּא בְּקַדְמִיתָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָא שְׁבַחָא דְכֻלָּא וְלִקְחָתִי אֲתָכֶם לִי לְעַם, וְהֵייתִי לָכֶם לְאֱלֹהִיִּים, וְאָמַר לִיָּה לְבַתֵּר, אָמַר לִיָּה, בְּהֵוּא זְמַנָּא לִית לְהוּ שְׁבַחָא אֲלֵא יְצִיאָה, דְּחֻשְׁבּוּ דְלֵא יִפְקוּן מְעַבְדוּתֵהוֹן לְעֵלְמִין, בְּגִין דְּהוּ חֲמָאן תַּמָּן דְּכָל אֲסִירֵי דְהוּ בִּינְיָהוּ מְקַשְׂרֵי לֹון בְּקַשְׂרָא דְחֻרְשֵׁי, וְלֵא יְכַלִּין לְנַפְקָא מִבִּינְיָהוּ לְעֵלְמִין, וּבְגִין כֶּף מַה דְּחָבִיב עֲלֵייהוּ מִכֻּלָּא אֲתַבְּשְׂרוּ בֵּיה, וְאִי תִימָא אֶף עַל גַּב דְּנַפְקוּ, הָא דִּילְמָא יִזְלוּן בְּתַרְיָהוּ לְאַבְאָשָׁא לֹון, כְּתִיב וְהִצַּלְתִּי אֲתָכֶם מִעַבְדוּתְכֶם, וְאִי תִימָא הָא יִפְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן, וְלֵא יָהּ אֲלֵא לֹון פְּרוּקָא תְלַמוּד לֹומֵר וְגֵאלְתֵּי אֲתָכֶם בְּזוּרְע נְטוּיָה, וְאִי תִימָא לֵא יְקַבְלִים, הָא כְּתִיב וְלִקְחָתִי, וְאִי תִימָא פְּשִׁיקְבִלִים לֵא יְבִיאִים לְאַרְץ, הָא כְּתִיב וְהִבֵּאתִי אֲתָכֶם וְגו'.

הטעם שצוה השי"ת להשליך לפני פרעה מטה אהרן דוקא

וְאָמַרְתָּ אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת מִטְּךָ, מֵאִי טַעְמָא מִטְּה אֶהֱרֹן וְלֵא מִטְּה מִשֶּׁה, אֲלֵא הֵוּא דְמִשֶּׁה אִיְהוּ קְדִישָׁא יְתִיר, דְּאֲתַגְלִיף בְּגַנְתָּא עֲלָאָה בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא, וְלֵא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיף

מתוק מדבש

חָבִיב לָהֶם מֵהַכֵּל דֵּהֵינּוּ הִיְצִיאָה מִמְצִירִים בְּזֵה נִתְבַּשְׂרוּ תַחִילָה, וְאִי תִימָא אֶף עַל גַּב דְּנַפְקוּ הָא דִּילְמָא יִזְלוּן בְּתַרְיָהוּ לְאַבְאָשָׁא לֹון וְאִם תֵּאמֵר אֶף עַל פִּי שִׁיְצֵאוּ מִמְצִירִים יֵשׁ פַּחַד שְׂמַא יִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם לְהַרְע לָהֶם, עַל זֵה כְּתִיב וְהִצַּלְתִּי אֲתָכֶם מִעַבְדוּתְכֶם פִּי הַצֵּלָה שְׁלִימָה, וְאִי תִימָא הָא יִפְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן וְלֵא יָהּ אֲלֵא לֹון פְּרוּקָא וְאִם תֵּאמֵר הִרִי שִׁיְצֵאוּ מִמְצִירִים וְגַם יִנְצְלוּ מִיָּדָם אֲבָל לֵא תֵהִיָּה לָהֶם גְּאוּלָּה שְׁלִימָה, תְּלַמוּד לֹומֵר וְגֵאלְתֵּי אֲתָכֶם בְּזוּרְע נְטוּיָה פִּי שְׁתֵּהִיָּה לָהֶם גְּאוּלָּה שְׁלִימָה, וְאִי תִימָא לֵא יְקַבְלִים וְאִם תֵּאמֵר שְׁהִקְבִּיָּה לֵא יִקְבַּל אוֹתָם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם הָא כְּתִיב וְלִקְחָתִי אֲתָכֶם לִי לְעַם וְהֵייתִי לָכֶם לְאֱלֹהִיִּים, וְאִי תִימָא פְּשִׁיקְבִלִים לֵא יְבִיאִים לְאַרְץ וְאִם תֵּאמֵר הָגַם שִׁיקְבִלִים לוֹ לְעַם אֲבָל לֵא יְבִיאִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הָא כְּתִיב וְהִבֵּאתִי אֲתָכֶם אֶל הָאֲרֶץ וְגו' וְנִתְּנִי אוֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי ה' (כמ"ק וול"ג ומפ"ש) (דף כד ע"ב-כה ע"א, ובבאורינו כרך ה עמ' רנב-רנד)

אֲתָכֶם כִּי בַעֲוֹדָם בְּמִצְרַיִם נִגְאלוּ מִיָּדָם וְנִיְצְלוּ מִעַבְדוּתָם, וּלְבַתֵּר וְאַחֲרַי כֶּךָ וְהוֹצֵאתִי אֲתָכֶם כִּי רַק אַחַר כֶּךָ יִצְאוּ מִשָּׁם, וּמִתְרַץ אֲלֵא עֲקָרָא דְכֻלָּא בְּקַדְמִיתָא אֲלֵא עִיקַר וְתַכְלִית הַכֵּל אֲמַר לָהֶם בְּתַחִילָה שְׁהוּא הִיְצִיאָה מִמְצִירִים, דְּבַעַא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְבִשְׂרָא לֹון בְּשִׁבְחָא דְכֻלָּא בְּקַדְמִיתָא שְׂרַצָּה הַקְבִּיָּה לְבִשְׂרָא לָהֶם בְּתַחִילָה בְּמַה שְׁחֻשׁוּב לָהֶם בְּיוֹתֵר, כִּי עַבְד הַמְשׁוּעָבַד בַּעֲבֻדָּה קִשָּׁה אִין לוֹ בְּשׁוּרָה יוֹתֵר טוֹבָה אֲלֵא יְצִיאָתוֹ מִתַּחַת סְבֻלוֹת הַעֲבֻדָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָא שְׁבַחָא דְכֻלָּא וְהִרִי הַשְּׁבַח וְהַחֻשׁוּב בְּיוֹתֵר מִן הַכֵּל הוּא וְלִקְחָתִי אֲתָכֶם לִי לְעַם וְהֵייתִי לָכֶם לְאֱלֹהִיִּים וְעַם כֵּל זֵה וְאָמַר לִיָּה לְבַתֵּר מֵאֲמַר זֵה אֲמַר לָהֶם אַחֲרַי כֶּךָ, אָמַר לִיָּה רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, בְּהֵוּא זְמַנָּא לִית לְהוּ שְׁבַחָא אֲלֵא יְצִיאָה בּוֹזְמֵן הֵוּא שְׁהִיו עוֹד תַּחַת סְבֻלוֹת מְצִירִים לֵא הִיָּה לָהֶם דְּבַר חֻשׁוּב יוֹתֵר מִבְּשׁוּרַת הִיְצִיאָה, דְּחֻשְׁבּוּ דְלֵא יִפְקוּן מְעַבְדוּתֵהוֹן לְעֵלְמִין כִּי עַד אֲזַ חֻשְׁבוּ שְׁלֵא יִצְאוּ מִעַבְדוּתָם לְעוֹלָם, בְּגִין דְּהוּ חֲמָאן תַּמָּן דְּכָל אֲסִירֵי דְהוּ בִּינְיָהוּ מְקַשְׂרֵי לֹון בְּקַשְׂרָא דְחֻרְשֵׁי וְלֵא יְכַלִּין לְנַפְקָא מִבִּינְיָהוּ לְעֵלְמִין לְפִי שְׁהִיו רוֹאִים שְׁכַל הַאֲסוּרִים שְׁהִיו בִּינְיָהֶם הִיו קוֹשְׂרִים אוֹתָם בְּקַשְׂרֵי כֻשְׁפִים וְלֵא הִיו יְכוּלִים לְצַאת מִבִּינְיָהֶם לְעוֹלָם, וּבְגִין כֶּף מַה דְּחָבִיב עֲלֵייהוּ מִכֻּלָּא אֲתַבְּשְׂרוּ בֵּיה וּבִשְׁבִיל זֵה מַה שְׁהִיָּה

הטעם שצוה השי"ת להשליך לפני פרעה דוקא

וְאָמַרְתָּ אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת מִטְּךָ וְהִשְׁלֵךְ לִפְנֵי פְרַעֲה יְהִי לְתַנּוּן, וּמִקְשָׁה מֵאִי טַעְמָא נִבְחַר לְזֵה מִטְּה אֶהֱרֹן וְלֵא מִטְּה מִשֶּׁה, וּמִתְרַץ אֲלֵא הֵוּא דְמִשֶּׁה

הוא לסַאבא ליה באינן חוטרין דחרשיא, ולא עוד אלא לאכפייא לון לכל אינן דאתיין מסטרא דשמאלא, בגין דאהרן אתא מימינא ושמאלא אתכפייא בימינא.

אפילו בעין יבש שבקדושה יש בכוח לבטל את החיצונים

רבי חייא שאיל לרבי יוסי, הא גלי קמי קדשא בריה הוא דאינן חרשין יעבדון תנייניא, מאי גבורתא איהו למעבד קמי פרעה תנייניא, אמר ליה בגין דמתמן הוא שירותא לאלקאה, ומשירותא דתנינא שארי שולטניה, (נ"א לשולטניה ומשירותא דשולטניה שארי לאלקאה), פדין חדו פולהו חרשי, דהא ריש חכמתא דנחש דילהון הכי הוה, מיד אתהדר ההוא תנינא דאהרן לאעא יבישא ובלע לון, ועל דא תוהו, וידעו דשולטנא עלאה אית בארעא, דאינן חשיבו דהא לתתא (נ"א לעילא) בר מנייהו לא אית שולטנא למעבד מידי, פדין ויבלע מטה אהרן, מטה אהרן דייקא, דאתהדר לאעא ובלע לון.

מתוך מדבש

היה גלוי לפני הקב"ה שהחרטומים יעשו תנינים בכשפים, אם כן מאי גבורתא איהו למעבד קמי פרעה תנייניא מה היתה הגבורה והאות שמשה ואהרן בשליחות הקב"ה יעשו תנינים לפני פרעה, אמר ליה רבי יוסי לרבי חייא בגין דמתמן הוא שירותא לאלקאה לפי שמתנין הגדול היה צריך משה להתחיל להלקותו, לפי ומשירותא דתנינא שארי שולטניה שראשית ממלכת פרעה התחילה מכח התנין הגדול שהוא אריך דקליפה למעלה, כי משם ניקת פרעה, לכן רצה הקב"ה להלקותו תחילה על ידי מטה אהרן, פדין חדו פולהו חרשי כשראו שמטה אהרן נהפך לתנין שמחו כל החרטומים, דהא ריש חכמתא דנחש דילהון הכי הוה כי תחילת החכמה של הנחש שלהם היה כך להפוך המטה לנחש, אבל מיד אתהדר ההוא תנינא דאהרן לאעא יבישא ובלע לון מיד חזר התנין של אהרן לעץ יבש ובלע את התנינים שלהם, ובזה הראה להם שבקדושה אפילו בעין יבש יש כח לבטל את החיצונים, ועל דא תוהו ועל זה תמהו, וידעו דשולטנא עלאה אית בארעא ומזה ידעו ששליט עליון יש בארץ המושל לשנות את הטבע כחפצו וכרצונו, דאינן חשיבו דהא לתתא בר מנייהו לא אית שולטנא למעבד מידי כי הם חשבו שלמטה בארץ אין כח ושליטה מלבדם לעשות דבר הפך הטבע, פדין ויבלע מטה אהרן וכתוב בתורה מטה אהרן דייקא דהיינו דאתהדר לאעא ובלע לון שאחר שחזר ונהפך למטה בלע את התנינים.

איהו קדישא יתיר אלא מטה משה היה קדוש ביותר, דאתגליף בגנתא עלאה בשמא קדישא שנחקק בו בגן עדן העליון שבעולם הבריאה שם הקדוש של מ"ב אותיות, כדי שיהיה שולט אפילו על המלאכים שבעולם היצירה, ובזה היה יכול להכריח את השרים של הדר' יסודות שיהיו משועבדים תחתיו בעשר מכות, והמטה ירד מג"ע העליון בערב שבת בין השמשות אחר שנברא כדאיתא בפ"ה דאבות, ולא פעי קדשא בריה הוא לסַאבא ליה באינן חוטרין דחרשיא ולא רצה הקב"ה לטמא אותו באותם המטות של המכשפים שהיה צריך לבלוע אותם ונכללו בו, ועיי' גם למעלה בשרש המטה (שהיא האמת אגא ממנאר צע"ס של"ג) היו ח"ו נכללים הקליפות, ולא עוד ועוד טעם למה נבחר לזה מטה אהרן אלא לאכפייא לון לכל אינן דאתיין מסטרא דשמאלא אלא כדי להכניע לכל אלו שבאים מצד השמאל היו צריכים דוקא למטה אהרן, בגין דאהרן אתא מימינא, ושמאלא אתכפייא בימינא לפי שאהרן בא מצד החסד שבימין, והגבורה שבשמאל נכנעת בימין, וגם הסטרא אחרא שהוא מסיגי הגבורות נכנע בימין.

(דף כח ע"א, ובכיוורינו כרך ה עמ' רצג)

אפילו בעין יבש שבקדושה יש

בכוח לבטל את החיצונים

רבי חייא שאיל לרבי יוסי, הא גלי קמי קדשא בריה הוא דאינן חרשין יעבדון תנייניא הרי

ועל דא עבד אהרן תרין אתין, חד לעילא וחד לתתא, חד לעילא תנינא עלאה דשלטא על אינון דלהון, חד לתתא דשליט אעא על תנינא דילהון, ופרעה חכים הוה מפל חרשוי, ואסתפל דשלטנא עלאה שליט על ארעא שליט לעילא שליט לתתא.

אמר רבי יוסי, אי תימא חרשיא פל מה דעבדין לאו איהו אלא פחיזו דעינא, דהכי אתחזי ולא יתיר, קא משמע לן ויהיו דייקא, דכתיב ויהיו לתנינים, ואמר רבי יוסי, אפילו אינון תנינא דילהון אהדרו למהוי אעין, ואעא דאהרן בלע לון.

מתוק מדבש

אמר רבי יוסי, אי תימא חרשיא פל מה דעבדין לאו איהו אלא פחיזו דעינא אם תאמר שהמכשפים כל מה שעושים אינו אלא באחזית עינים, דהכי אתחזי ולא יתיר שכן נראה לעין הרואה אבל אין בו ממש, קא משמע לן ויהיו דייקא לכן כתוב ויהיו דכתיב ויהיו לתנינים שעשו תנינים ממש ולא באחזית עינים, ואמר רבי יוסי, אפילו אינון תנינא דילהון אהדרו למהוי אעין אפילו אלו התנינים שלהם חזרו להיות עצים, ר"ל מאחר שהיו תנינים חיים היה ראוי שישארו בחיים אלא הקב"ה הפכם לעצים, ואעא דאהרן בלע לון ואחר כך מטה אהרן בלע את מטותם.

(דף כח ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' רצג-רצד)

ועל דא עבד אהרן תרין אתין ועל כן עשה אהרן שני אותות ע"י המטה, חד לעילא וחד לתתא אחד למעלה ואחד למטה, ומפרש חד לעילא תנינא עלאה אחד למעלה שהתנין העליון דקדושה שהוא סוד היסוד דקטנות הנקרא נחש (כמזכיר נשעה"כ גרוש שיעי של פסח), דשלטא על אינון דלהון ששלט על התנינים שלהם, חד לתתא דשליט אעא על תנינא דילהון ומופת אחד למטה ששלט ובלע עץ יבש את התנינים שלהם, ופרעה חכים הוה מפל חרשוי ופרעה היה חכם יותר מכל חרטומיו, וכשראה שמטה אהרן בלע את התנינים, ואסתפל דשלטנא עלאה שליט על ארעא והסתכל והבין שממלה עליונה מושלת על הארץ, שליט לעילא שליט לתתא והוא שולט למעלה ושולט למטה כרצונו.

שבח דא שירתא

וכל הלומד כתבי מרן האריז"ל ועמו דברי זוהר הקדוש, והוא על ידי פירושים על זוהר שמוסדים דייקא דייקא על ידי הקדמות האריז"ל, איש הזה שלומד כך יטעום בעצמו טעם מתוק, עד שידע שלא נמצא בעולם חכמה עמיקא כחכמת עמקי סתרי תורה, שעל זה בודאי אמר דוד המלך (תהלים יט ח יא) תורת ה' תמימה משיבת נפש, וגו', הנחמדים מזהב ומפז רב ו'מתוקים מדבש' ונופת צופים.

רצה לומר: אם בר ישראל לומד סתרי תורה, אז יודע בבירור "שתורת ה' תמימה", כלומר שלא נפתחה עוד, כי תורת אמת היא אין סוף, ותורה זו באמת "משיבת נפש" בתשובה שלימה.

(הדמשק אליעזר בהקדמתו "דרך הקודש" אות מא, הובא באריכות בסיום הספר שערי זהר)

פרשת זארא תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בייס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: